

měl býti tou dobou obžalovaný dotazován, zda již dal zadostiučinění soukromým účastníkům, a to dokonce v takovém smyslu, jakoby na této okolnosti něco záleželo pro rozhodnutí se obžalovaného, zda trvá na opravném prostředku či zda od něho upouští. Zdá se, že způsob, jímž se obžalovaný zachoval, měl důvod v nesprávném postupu soudu první stolice. Nutno proto poskytnouti obžalovanému znovu příležitost, by se prohlásil ve smyslu čl. VII. rozhodnutí. Krajskému soudu se ukládá, by se zachoval podle příkazu ze dne 14. listopadu 1928.

Čís. 3380.

Trest smrti jest vysloviti i když byl obžalovaný vydán cizím státem s tím, že uložený snad trest smrti nesmí býti vykonán; toto obmezení může mít význam jen pro postup těch orgánů státní moci, jímž jest rozhodnouti o otázce výkonu trestu smrti, nikoli však pro soudní pravomoc rozsudkovou.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1929, Zm I 663/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Písku ze dne 17. října 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem loupežné vraždy podle §§ 134, 135 čís. 2 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Neodůvodněnou jest zmateční stížnost uplatňující zmatek podle § 344 čís. 12 tr. ř. Rozsudkem porotního soudu byl obžalovaný uznán vinným zločinem loupežné vraždy podle §§ 134, 135 čís. 2 tr. zák., zákonná sazba na čin ten jest jediné podle § 136 tr. zák. trest smrti, k němuž byl též odsouzen. Na věci nic nemění obmezení vyslovené rakouskou vládou při vydání obžalovaného pro čin ten podle § 59 tr. ř., že uložený snad trest smrti nesmí býti na obžalovaném vykonán, při čemž ponechává budiž stranou, zda a za jakých předpokladů bylo vejíti na takovou výhradu rakouských úřadů. Tímto obmezením vydávacího aktu cizího státu nebyla nikterak zrušena zákonná sazba trestní pro onen trestný čin a utvořena sazba nová — jaká, to zmateční stížnost sama nemůže uvést — nýbrž ono smluvní obmezení může mít význam jediné pro postup oněch orgánů státní moci, jímž jest rozhodnouti o otázce výkonu trestu smrti, nikoli však pro soudní pravomoc rozsudkovou. Uložením trestu smrti stěžovateli, odsouzenému pro zločin loupežné vraždy, nevykročil tedy soud z mezí zákonné sazby trestní.

Čís. 3381.

Zjištění smyslu a dosahu zažalovaného článku spadá v obor skutkové zjišťovací činnosti nalézacího soudu, jemuž jest vyhrazeno právo, by si úsudek o dosahu a o smyslu článku utvořil podle volného přesvědčení; výrok soudu v tomto směru musí však býti jasný a určitý, musí odpo-